

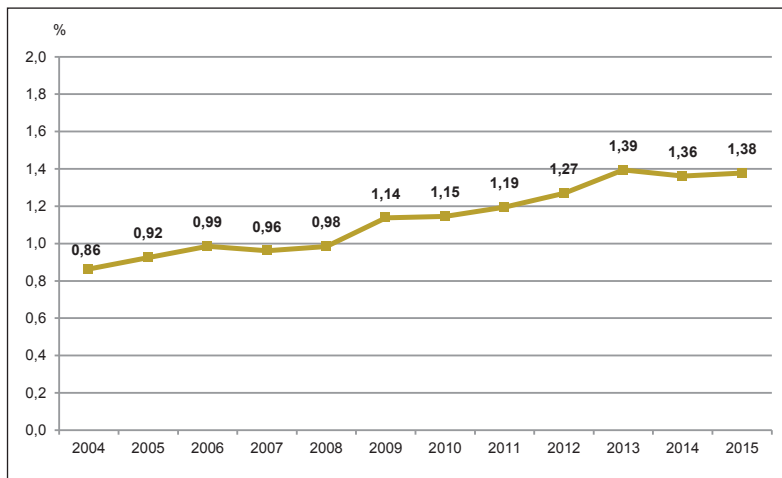
G.4.1. A K+F-re fordított teljes összeg (állami és vállalati együtt) a GDP arányában

A nemzetgazdaság és a társadalom szempontjából is fontos, hogy az oktatás fejlesztésével, a tudás megbecsülésével, a kutatás-fejlesztés színvonalának és GDP-arányos értékének emelésével olyan tudásalapú és innovációra épülő gazdaságot lehet építeni, amely közép- és hosszú távon is hozzájárul az adott ország versenyképességének növeléséhez, a külföldi tőkéktől való függőség csökkentéséhez, továbbá a társadalom jövedelmi és jóléti helyzetének, valamint életkörülményeinek javításához.

Az állami és vállalati szektor kutatás-fejlesztési ráfordításai 2015-ben a GDP 1,38%-át tették ki, ami a 2004-es értékhez (0,86%) képest jelentős emelkedést mutat. 2006 és 2008 között a ráfordítások GDP-arányos értéke stagnált. 2009-től azonban (a gazdasági válság ellenére) ismét növekedési pályára állt, ami egészen 2013-ig tartott.

A 2015-ös *Jó Állam Jelentés*-ben az állami és vállalati kutatás-fejlesztési tevékenység fokozódását mutattuk ki, hiszen 2008 óta folyamatosan emelkedett a K+F-re fordított GDP-arányos összeg. Az idősort a 2014-es és a 2015-ös adatokkal bővítve láthatjuk, hogy a mutató értéke csökkent 2013-hoz képest.

Az állami és vállalati szféra együttes kutatás-fejlesztési tevékenységének területi eloszlását vizsgálva megállapítható, hogy az előző évi jelentésben leírt budapesti fölény megmaradt, bár a 2014-es 59,19%-ról 58,96%-ra csökkent a főváros részese-de az összes K+F-ráfordításból. Ez a tudományos tevékenység országon belüli egyenlőtlenségeire hívja fel a figyelmet. Az előző évi jelentéshez képest a lemaradó megyék és régiók általánosságban nem tudták jelentősen javítani pozíciójukat. Kiemelkedő viszont Csongrád megye, ahol 85,4%-kal emelkedett a K+F-re fordított összeg, ezzel Budapest után

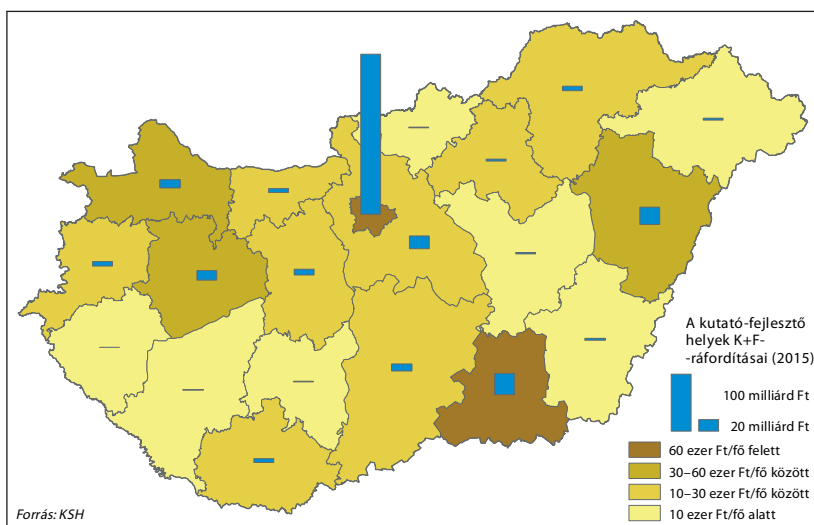

Forrás: KSH

Csongrádban a második legmagasabb a ráfordítások abszolút értéke a megyék között. Tolna megye 2015-ben sereghajtóvá vált a K+F-ráfordítások terén. Ez arra vezethető vissza, hogy (a korábban is alacsony) K+F-ráfordítások 2014 és 2015 között 53%-kal estek vissza.

A kutatás-fejlesztési tevékenység kiemelt szereplői a vállalatok, hiszen nem elég, ha az állam saját finanszírozású K+F tevékenységet végez, a gazdaság többi szereplőjét is ösztönöznie kell erre. A vállalkozások GDP-arányos K+F-ráfordításai a 2004-es bázisához képest (0,36%) jelentősen emelkedtek, 2015-ben már a GDP 1,01%-át tették ki a vállalati ráfordítások. Ugyanakkor a kutató-fejlesztő intézetek és egyéb kutatóhelyek, valamint a felsőoktatási kutató-fejlesztő helyek ráfordításainak GDP-arányos értéke 2004 és 2015 között csökkent. Előbbi esetében 0,26%-ról 0,18%-ra, míg utóbbinál 0,21%-ról 0,17%-ra.

A nemzetközi adatokat vizsgálva a visegrádi négyek igen eltérő képet mutatnak a K+F tekintetében. Csehország egyértelműen fölényben van (1,95%) a többi országhoz képest. A szlovák és lengyel adat (1,18% és 1,00%) egyaránt gyenge kutatás-fejlesztési tevékenységet mutat az Európai Unió átlagához (2,03%) képest. A referenciaországnak tekintett Ausztria 2015-ben (3,07%) már elérte az EU 2020-ra tervezett 3%-os célértékét, azonban 2020-ra az osztrák GDP-arányos K+F-ráfordításokat 3,76%-ra kívánják emelni. A skandináv országok közül Dánia 3,03%-ot, Finnország pedig 2,9%-ot ért el 2015-ben. Az észak-középszeleumi kutatás-fejlesztési ráfordítások a hazainál kedvezőbb képet mutatnak, már elérték az 1,5%-os értéket.

Forrás: KSH

Forrás: Eurostat

A K+F-ráfordítások GDP-arányos értéke stagnált az elmúlt években. Kiemelt versenyképességi területéről van szó, ezért fokozott figyelmet érdemel, különösen az állami szférában.